

torek 15. februarja 2022

P9_TA(2022)0023

Vpliv nacionalnih davčnih reform na gospodarstvo EU

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. februarja 2022 o vplivu nacionalnih davčnih reform na gospodarstvo EU (2021/2074(INI))

(2022/C 342/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 110–113 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) v zvezi s harmonizacijo zakonodaje o prometnih davkih, trošarinah in drugih oblikah posrednega obdavčenja,
- ob upoštevanju členov 114–118 PDEU o davkih, ki posredno vplivajo na vzpostavitev enotnega trga,
- ob upoštevanju Letnega poročila Komisije o obdavčitvi v letu 2021 – Pregled davčnih politik v državah članicah EU,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 15. julija 2020 o akcijskem načrtu za pravično in preprosto obdavčitev, ki podpira strategijo za okrevanje (COM(2020)0312),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 18. maja 2021 z naslovom Obdavčitev podjetij za 21. stoletje (COM(2021)0251),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 24. septembra 2020 o Uniji kapitalskih trgov za ljudi in podjetja – novi akcijski načrt (COM(2020)0590),
- ob upoštevanju priporočil Komisije za posamezne države, objavljenih v okviru evropskega semestra, in njenih ocen načrtov za okrevanje in odpornost, ki so jih države članice predložile kot del mehanizma za okrevanje in odpornost,
- ob upoštevanju raziskave Komisije o davčnih politikah v Evropski uniji iz leta 2020,
- ob upoštevanju sklepov Sveta za ekonomske in finančne zadeve s seje, ki je potekala 1. decembra 1997, o davčni politiki – Resolucija Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 1. decembra 1997 o kodeksu ravnanja na področju podjetniškega obdavčevanja ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju poročila Komisije z dne 29. septembra 2015 z naslovom Davčne reforme v državah članicah EU v letu 2015 – Izzivi davčne politike za gospodarsko rast in fiskalno vzdržnost,
- ob upoštevanju pregleda ugodnejših davčnih režimov, ki ga Skupina za kodeks ravnanja (obdavčitev podjetij) opravlja od svoje ustanovitve marca 1998,
- ob upoštevanju poročila Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) z dne 21. aprila 2021 z naslovom *Tax Policy Reforms 2021 – Special Edition on Tax Policy during the COVID-19 Pandemic* (Reforme davčne politike 2021 – Posebna izdaja o davčni politiki med pandemijo covida-19),

⁽¹⁾ UL C 2, 6.1.1998, str. 1.

torek 15. februarja 2022

- ob upoštevanju dvostebne rešitve za obravnavo davčnih izzivov, ki izhajajo iz digitalizacije gospodarstva, ki je bila dogovorjena z vključujočim okvirom OECD/G20 za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička,
  - ob upoštevanju poročila OECD z dne 19. maja 2020 z naslovom *Tax and Fiscal Policy in Response to the Coronavirus Crisis: Strengthening Confidence and Resilience* (Davčna in fiskalna politiki v odziv na krizo koronavirusa: krepitev zaupanja in odpornosti),
  - ob upoštevanju strateškega dokumenta Mednarodnega denarnega sklada z dne 25. maja 2021 z naslovom *Taxing Multinationals in Europe* (Obdavčevanje multinacionalnih podjetij v Evropi),
  - ob upoštevanju svojega samoiniciativnega poročila o reformi politike EU na področju škodljivih davčnih praks (vključno z reformo Skupine za kodeks ravnanja),
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. oktobra 2021 o reformi politike EU na področju škodljivih davčnih praks (vključno z reformo Skupine za kodeks ravnanja) ⁽²⁾,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. septembra 2021 o izvajanju zahtev EU za izmenjavo davčnih informacij: doseženi napredek, pridobljene lekcije in preostale ovire ⁽³⁾,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2019 o enakosti spolov in davčnih politikah v EU ⁽⁴⁾,
  - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. oktobra 2021 o Pandorinih dokumentih: vpliv na prizadevanja v boju proti pranju denarja, davčnim utajam in izogibanju davkom ⁽⁵⁾,
  - ob upoštevanju poročila davčne opazovalnice EU iz novembra 2021 z naslovom *New Forms of Tax Competition in the European Union: an Empirical Investigation* (Nove oblike davčne konkurence v Evropski uniji: empirična preiskava),
  - ob upoštevanju Direktive Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS ⁽⁶⁾ (direktiva o upravnem sodelovanju),
  - ob upoštevanju člena 54 Poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A9-0348/2021),
- A. ker je Parlament vprašanje škodljivih davčnih praks obravnaval in predlagal reforme v svoji resoluciji z dne 7. oktobra 2021 o reformi politike EU na področju škodljivih davčnih praks (vključno z reformo Skupine za kodeks ravnanja); ker so kratkoročni učinki pandemije covid-19 in dolgoročna strukturna preobrazba, ki je posledica demografskih trendov, digitalizacije in prehoda na ogljično nevtralni gospodarski model, vplivali na odločitve držav članic v zvezi z oblikovanjem prihodnjih davčnih politik;
- B. ker je davčna politika sicer pretežno v pristojnosti držav članic, vendar sta za enotni trg potrebna harmonizacija in usklajevanje pri določanju davčne politike, da bi dodatni povezali enotni trg in preprečili; ker lahko nacionalni ukrepi vplivajo na pobiranje davkov v drugih državah članicah in lahko izkrivljajo tako pošteno konkurenco kot naložbe;
- C. ker razdrobljenost davčnih politik povzroča ovire za državljane in podjetja na enotnem trgu, zlasti mala in srednja podjetja, ter povzroča pravno negotovost, birokracijo, tveganje dvojne obdavčitve in težave pri terjanju povračil davka; ker te ovire odvrtaajo od čezmejne gospodarske dejavnosti in lahko izkrivljajo enotni trg; ker razdrobljenost politik tudi

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P9_TA(2021)0416.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P9_TA(2021)0392.

⁽⁴⁾ UL C 411, 27.11.2020, str. 38.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P9_TA(2021)0438.

⁽⁶⁾ UL L 64, 11.3.2011, str. 1.

torek 15. februarja 2022

povzroča tveganja za davčne organe, kot so dvojna neobdavčitev in arbitraža (npr. davčno načrtovanje in agresivne prakse izogibanja davkom); ker države članice še naprej izgubljajo davčne prihodke zaradi škodljivih davčnih praks ter vrzeli v zakonodaji med državami članicami ali med državami članicami in tretjimi državami, izgubljeni prihodki zaradi izogibanja davkom od dohodkov pravnih oseb pa po ocenah znašajo med 36–37 milijard in 160–190 milijard EUR letno; ker razdrobljenost politik tudi povečuje stroške izvrševanja za davčne organe;

- D. ker bi morali v socialnem tržnem gospodarstvu EU ustrezne ravni obdavčitve ter preprosti in jasni davčni zakoni čim manj izkrivljati gospodarstvo; ker bi morale preudarne davčne politike podpirati doseganje političnih ciljev, opisanih v členu 3 Pogodbe o Evropski uniji, kar bi privedlo do bolj trajnostnih družb in izboljšalo konkurenčnost EU in njenih držav članic; ker so za gospodarsko okrevanje in izzive, povezane s podnebno krizo, ekološkim prehodom in digitalizacijo gospodarstva potrebne korenite spremembe in ponovna ocena veljavnih politik obdavčevanja; ker fiskalni ukrepi ne bi smeli ovirati zasebnih pobud, ki ustvarjajo gospodarsko rast, ponovno aktivirajo državna gospodarstva in spodbujajo ustvarjanje delovnih mest v EU;
- E. ker so učinkoviti davčni sistemi pregledni, jih je preprosto izvajati in ustvarjajo dosledne davčne prihodke; ker v rast usmerjene davčne reforme prenašajo davčno breme na potrošnjo in davke na premoženje ter so namenjene razširitvi davčne osnove;
- F. ker se utemeljitev za reforme davčne politike razlikuje od primera do primera, odraža strukturne značilnosti gospodarstev držav članic in lahko vključuje motive, kot so povečanje zanesljivosti obdavčevanja, omogočanje gospodarske rasti, povečanje prihodkov, izboljšanje porazdelitve, vzpostavljanje vedenjskih spodbud in ohranjanje koraka s strukturnimi spremembami gospodarstva;
- G. ker se skupna raven obdavčitve (kar vključuje davke in obvezne socialne prispevke) med državami članicami močno razlikuje, saj je delež davka v BDP v letu 2019 segal od 22,1 % na Irskem do 46,1 % na Danskem; ker je skupno davčno breme v EU (40,1 %) višje kot v nekaterih drugih naprednih gospodarstvih (leta 2018 je povprečje v državah OECD znašalo 34,3 %); ker se je tehtana povprečna zakonsko določena stopnja davka od dohodkov pravnih oseb v državah OECD zmanjšala z 46,52 % v letu 1980 na 25,85 % v letu 2020, kar je 44-odstotno zmanjšanje v zadnjih 40 letih;
- H. ker je skupna sestava davčne mešanice v EU v obdobju 2004–2019 na splošno ostala nespremenjena, skupna raven davčnih prihodkov pa se je malce povišala; ker se sestava davčne mešanice (relativni deleži davka na delo, potrošnjo, kapital, okolje in drugih davkov) znotraj EU močno razlikuje, nekatere države članice pa imajo bolj rasti prijazno mešanico kot druge;
- I. ker se zdi, da je močna davčna konkurenca v EU glavni vzrok za upad stopenj davka od dohodkov pravnih oseb, zaradi katerega je povprečna evropska stopnja davka od dohodkov pravnih oseb pod povprečjem držav OECD;
- J. ker so številne države med pandemijo sprejele davčne reforme, s katerimi so podprle gospodarstvo, vendar je samo del teh ukrepov začasen; ker te davčne reforme vključujejo takojšnje ukrepe pomoči za podjetja in gospodinjstva, kot so preverjanje plačil, večji prenos izgub v prihodnje obdobje ali pospešena vračila davka, ter spodbujevalne ukrepe, usmerjene v okrevanje;
- K. ker se je vključujoči okvir skupine OECD in G20 za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička dogovoril o dvostebni reformi mednarodnega davčnega sistema, da bi obravnavali izzive, ki izhajajo iz digitalizacije gospodarstva, med drugim z minimalno učinkovito stopnjo davka od dohodkov pravnih oseb v višini 15 %;

torek 15. februarja 2022

Splošne pripombe

1. želi spomniti, da države članice svobodno odločajo o svoji gospodarski politiki, zlasti o davčni politiki, v okviru pogodb EU in kolikor se zakonodaja EU prenese in se ustrezno izvršuje, vendar bi to lahko privedlo do razdrobljenosti politik in neenakih konkurenčnih pogojev v EU; želi spomniti, da to omogoča lojalno konkurenco in omejuje izkrivljanje enotnega trga EU;
2. ugotavlja, da enotni trg s svobodnim gibanjem dejavnikov proizvodnje in tesnimi gospodarskimi odnosi s sosednjimi tretjimi državami ustvarja velike trgovinske, naložbene in finančne tokove med državami članicami; ugotavlja, da so zaradi te globoke medsebojne povezanosti davčne osnove in stopnje posameznih držav dovzetne za tiste drugih držav, kar zlasti povečuje prelivanje davka od dohodkov pravnih oseb;

Vpliv na mala in srednja podjetja

3. ugotavlja, da ocenjeni stroški izpolnjevanja davčnih obveznosti za velika multinacionalna podjetja znašajo približno 2 % plačanih davkov, medtem ko se za mala in srednja podjetja ocenjujejo na približno 30 % plačanih davkov; želi spomniti, da evropska podjetja, zlasti mala in srednja podjetja, najbolj krepijo gospodarsko rast in ustvarjanje delovnih mest; opozarja, da so nekatere države članice razvile sisteme, ki dobičke, ustvarjene v mednarodnem kontekstu, obdavčujejo po nižji stopnji od minimalne nacionalne stopnje, zaradi česar so mala in srednja podjetja v neugodnem konkurenčnem položaju⁽⁷⁾; ugotavlja tudi, da empirični podatki kažejo, da so dobički velikih multinacionalnih podjetij obdavčeni manj kot dobičkih njihovih domačih ustreznih, kar kaže na preusmerjanje dobička z bolj obdavčenih povezanih podjetij na manj obdavčena;
4. poudarja, da lahko razlike med nacionalnimi davčnimi sistemi ovirajo mala in srednja podjetja, ki poskušajo poslovati čezmejno; poudarja, da imajo v primerjavi z večnacionalnimi podjetji mala in srednja podjetja manj sredstev za izpolnjevanje davčnih obveznosti in davčno optimizacijo; opozarja, da je delež odhodkov, ki ga mala in srednja podjetja porabijo za izpolnjevanje davčnih obveznosti, večji od deleža, ki ga v ta namen porabijo večnacionalna podjetja;
5. ugotavlja, da bi lahko harmonizacija davčne osnove, kot sta skupna osnova za davek od dohodkov pravnih oseb ali „Poslovanje v Evropi: okvir za obdavčevanje dohodkov“ (BEFIT), zmanjšala strošek izpolnjevanja davčnih obveznosti za mala in srednja podjetja, ki poslujejo v dveh ali več državah članicah; zato pozdravlja sporočilo Komisije o obdavčitvi podjetij za 21. stoletje, v katerem je zapisano, da „odsotnost skupnega sistema davka od dohodkov pravnih oseb na enotnem trgu ovira konkurenčnost [...] ustvarja slabši konkurenčni položaj v primerjavi s trgi tretjih držav; ponavlja, da bo obdavčevanje dobičkov v državi, kjer se izvajajo gospodarske dejavnosti, vladam omogočilo, da zagotovijo enake konkurenčne pogoje za svoja mala in srednja podjetja; opozarja, da je korporacije treba obdavčiti na podlagi pravične in učinkovite enačbe za porazdelitev pravice do obdavčitve med državami, ki bo upoštevala dejavnike, kot so delovna sila in prisotnost oprijemljivih sredstev; je seznanjen, da naj bi Komisija svoj predlog v zvezi z BEFIT objavila šele leta 2023; jo poziva, naj pospeši postopek sprejemanja in poziva države članice, naj se hitro dogovorijo o ambicioznem predlogu za evropski pravilnik o obdavčevanju dohodkov pravnih oseb;
6. ugotavlja, da bo Parlament v dialogu s strokovnjaki, nacionalnimi parlamenti in državljani prispeval k oblikovanju vodilnih načel, preden bo Komisija leta 2023 objavila predlog za BEFIT;
7. ugotavlja, da so številne države članice in EU uvedle posebne ureditve, naklonjene malim in srednjim podjetjem, na primer posebna pravila o DDV, kot kompenzacijo za višje dejanske davčne stopnje in višje stroške izpolnjevanja davčnih obveznosti, s katerimi se soočajo mala in srednja podjetja; poudarja, da je takšna posebna obravnava, če se uporablja obsežno, sicer pozitivna, vendar bi lahko povzročila dodatno izkrivljanje in dodatne možnosti za agresivno davčno načrtovanje ter dodatno povečala skupno kompleksnost sistema; poziva države članice, naj davčne koristi za mala in srednja podjetja oblikujejo tako, da bodo skladne s skupnim davčnim sistemom in malih in srednjih podjetij ne bodo spodbujala, da ostanejo majhna;

⁽⁷⁾ Sporočilo Komisije za medije z dne 16. septembra 2019 z naslovom *State aid: Commission opens in-depth investigation into individual „excess profit“ tax rulings granted by Belgium to 39 multinational companies* (Državna pomoč: Komisija začneja poglobljeno preiskavo posameznih davčnih stališč o „presežnem dobičku“, ki jih je Belgija izdala za 39 multinacionalnih podjetij).

torek 15. februarja 2022

8. ugotavlja, da mala in srednja podjetja pogosto težje absorbirajo ali financirajo izgube kot večja podjetja, saj imajo bolj omejene denarne tokove; v zvezi s tem pozdravlja priporočilo Komisije z dne 18. maja 2021 o davčni obravnavi izgub med krizo zaradi covid-19 ⁽⁸⁾ in poziva države članice, naj ta priporočila upoštevajo;

Harmonizacija in usklajevanje davčnih politik

9. poudarja, da bi lahko razdrobljenost nacionalnih davčnih politik izkrivila enotni trg EU in škodila gospodarstvu EU; pozdravlja dejstvo, da je EU razvila mehanizme usklajevanja, kot so medsebojni strokovni pregledi v okviru Skupine za kodeks ravnanja in priporočila za posamezne države v okviru evropskega semestra; meni, da bi bilo mogoče oba mehanizma dodatno izboljšati; poudarja, da naj države članice v okviru Skupine za kodeks ravnanja ponovno preučijo, prilagodijo ali odpravijo svoje veljavne davčne ukrepe, ki ustvarjajo škodljivo davčno konkurenco, ter naj v prihodnosti ne uvajajo novih; v zvezi s tem želi spomniti na stališče Parlamenta iz oktobra 2021, v katerem je pozval k reformi kriterijev, obsega in upravljanja Skupine za kodeks ravnanja, da bi zagotovili pravično obdavčitev v EU;

10. poudarja, da je Komisija šestim državam članicam v okviru priporočil za posamezne države za leto 2020 svetovala, naj zajezi agresivno davčno načrtovanje; priznava pozitiven učinek priporočil za posamezne države k spodbujanju potrebnih davčnih reform v državah članicah, ki so prejele priporočila v zvezi z agresivnim davčnim načrtovanjem, ter obžaluje, da nekatere države članice teh priporočil še niso obravnavale;

11. želi spomniti, da so Mehanizem za okrevanje in odpornost ter priporočila za posamezne države, tudi tista, povezana z obdavčevanjem, neločljivo povezani, kot je določeno v Uredbi (EU) 2021/241 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. februarja 2021 o vzpostavitvi Mehanizma za okrevanje in odpornost ⁽⁹⁾;

12. poudarja, da direktiva o upravnem sodelovanju že od leta 2011 določa pravila za sodelovanje med davčnimi organi držav članic, da bi zagotovili ustrezno delovanje enotnega trga; pozdravlja dejstvo, da se je področje uporabe direktive o upravnem sodelovanju od leta 2011 razširilo na nova področja, da bi zajeli davčne goljufije in izogibanje davkom, ter da je bil v prejšnjih desetletjih dosežen znaten napredek; želi spomniti na izvedbeno poročilo Parlamenta, sprejeto septembra 2021, v katerem so navedene pomanjkljivosti pri učinkovitem izvajanju direktive o upravnem sodelovanju v državah članicah, ter poudarja, da je treba okrepi izmenjavo informacij med nacionalnimi davčnimi organi;

13. je seznanjen s trenutnim postopkom odločanja v Svetu pri odzivanju na zakonodajne potrebe, da bi spodbudili sodelovanje med državami članicami in za boj proti škodljivim davčnim praksam; poziva k preučitvi možnosti, ki jih ponuja PDEU; želi spomniti, da se lahko postopek iz člena 116 PDEU uporabi, ko škodljive davčne prakse izkrivljajo konkurenco na notnem trgu;

14. poudarja, da bi bilo za največji učinek najbolje usklajevati davčne politike na mednarodni ravni prek G20/OECD; vendar pa poudarja, da bi bilo treba države v razvoju v celoti vključiti v pogajalski proces; ugotavlja, da je zgodovinsko gledano bolj verjetno, da bo Svet sprejel davčne predloge EU, če bodo temeljili na mednarodnih sporazumih;

15. vendar priznava, da je pri mednarodnih pogajanjih na področju obdavčevanja včasih težko doseči konsenz, zato je potrebno veliko časa za obravnavanje pomanjkljivosti mednarodnega davčnega sistema; v takšnih primerih predlaga, da naj EU vodi z zgledom brez poseganja v mednarodna pogajanja;

16. pozdravlja zgodovinski dogovor, ki je bil dosežen v vključujočem okviru OECD/G20 o reformi mednarodnega davčnega sistema na podlagi dvostebne rešitve, da bi zagotovili pravičnejšo porazdelitev dobičkov in davčnih pravic med države, ko gre za največja in najbolj dobičkonosna multinacionalna podjetja, v okviru katerega naj bi se za multinacionalna podjetja uporabljala 15-odstotna dejanska davčna stopnja; poziva Komisijo in države članice, naj sodelujejo in zagotovijo prenos sporazuma o dveh stebrih, doseženega v vključujočem okviru OECD/G20, v pravo EU, kot je napovedala

⁽⁸⁾ UL L 179, 20.5.2021, str. 10.

⁽⁹⁾ UL L 57, 18.2.2021, str. 17.

torek 15. februarja 2022

predsednica Komisije v svojem pismu o nameri k stanju v Uniji v letu 2021; poziva Svet, naj te predloge hitro sprejme, da se bodo uporabljali od leta 2023; poziva države članice, naj premislijo o zavzemanju za podobne mednarodne sporazume za druge vrste ustreznih davkov;

Priporočila in področja za reforme

17. opozarja, da je na področjih, ki so zelo pomembna za delovanje enotnega trga, denimo obdavčevanje, in unije kapitalskih trgov, potrebna dodatna harmonizacija, in sicer z boljšim usklajevanjem med državami članicami ali z ukrepi EU;

18. poudarja, da države članice še vedno uporabljajo različna merila za določanje statusa davčnega rezidentstva, kar ustvarja tveganje dvojne obdavčitve ali dvojne neobdavčitve; v zvezi s tem želi spomniti na pobude iz akcijskega načrta Komisije iz julija 2020, katerih namen je do leta 2022 ali 2023 predstaviti zakonodajni predlog za pojasnitev, kdaj naj davčni zavezanci s čezmejnimi dejavnostmi v EU štejejo kot rezidente za davčne namene; z zanimanjem pričakuje ta predlog, katerega cilj bi bil zagotoviti bolj dosledno opredeljevanje davčnega rezidentstva na enotnem trgu;

19. ugotavlja, da je zaradi digitalizacije in močnega zanašanja na neopredmetena sredstva, ki so izziv za trenutne davčne sisteme, potrebna visoka stopnja usklajevanja politik, da bi vzpostavili enake konkurenčne pogoje in zagotovili, da digitalna podjetja pravično prispevajo k družbam, v katerih poslujejo; ugotavlja, da so nekatere države članice uvedle nacionalne digitalne davke kljub trenutno potekajočim pogajanjem na ravni EU in OECD; ugotavlja, da je to pozitivno vplivalo na mednarodno razpravo; poudarja, da bi bilo treba te nacionalne ukrepe odpraviti, ko bo sprejeta učinkovita mednarodna rešitev;

20. želi spomniti, da se je EU dogovorila, da bo izvajala nova lastna sredstva na podlagi digitalnega davka, s katerimi bo financiran instrument za okrevanje NextGenerationEU, ter poziva Komisijo, naj predstavi alternativne predloge, ki bodo skladni z mednarodnimi zavezami;

21. obžaluje, da so razlike pri davčnih odtegljajih in postopkih za vračilo davčnih odtegljajev še vedno znatna ovira pri dodanem povezovanju unije kapitalskih trgov; pozdravlja napoved Komisije, da bo predlagala zakonodajno pobudo za uvedbo skupnega standardiziranega vseevropskega sistema za oprostitev davčnega odtegljaja pri viru;

22. obžaluje davčne spodbude za zadolževanje, ki omogočajo radodarne davčne olajšave za plačila obresti, medtem ko stroškov lastniškega financiranja ni mogoče ublažiti na podoben način; izpostavlja strukturno pomanjkljivost, s katero se soočajo podjetja, ki se zanašajo na lastniško financiranje, zlasti mlada in majhna podjetja s slabim dostopom do posojil; ugotavlja, da bi lahko davčne spodbude za zadolževanje podjetja spodbudile k pretiranemu zadolževanju;

23. ugotavlja, da države članice uporabljajo zelo različne davčne spodbude za zadolževanje; ugotavlja, da so nekatere države članice uvedle olajšave za lastniški kapital, da bi rešile to vprašanje; želi spomniti, da se nekatere teh olajšav za lastniški kapital uporabljajo kot luknje v davčni zakonodaji, ki multinacionalnim podjetjem omogočajo umetni odbitek nacionalnih obresti; poudarja, da je zaželen skupni evropski pristop, s katerim bi preprečili izkrivljanja na enotnem trgu;

24. želi spomniti, da je mogoče tovrstno pristranskost obravnavati tako, da se omogoči nov odbitek stroškov, povezanih z lastniškim financiranjem, ali možnosti za odbitek obresti; želi spomniti, da je Parlament predlagal omejitev odbitka za presežne stroške izposojanja do 20 % dobička davčnega zavezanca pred obrestmi, davki in amortizacijo, Svet pa je sprejel višji prag do 30 %⁽¹⁰⁾; želi spomniti da je po navedbah OECD razmerje 30 % verjetno previsoko za učinkovito preprečevanje erozije davčne osnove in preusmerjanja dobička⁽¹¹⁾;

⁽¹⁰⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2016 o predlogu direktive Sveta o določitvi pravil proti praksam izogibanja davkom, ki neposredno vplivajo na delovanje notranjega trga (UL C 86, 6.3.2018, str. 176).

⁽¹¹⁾ OECD, *Public Discussion Draft – BEPS Action 4: Interest Deductions And Other Financial Payments* (Osnutek za javno obravnavo – ukrep BEPS št. 4: Odbitki obresti in druga finančna plačila), 2014.

torek 15. februarja 2022

25. z zanimanjem pričakuje predlog Komisije za uvedbo olajšave za odpravo naklonjenosti zadolževanju v razmerju do lastniškega kapitala; poziva Komisijo, naj opravi temeljito oceno učinka in vključi učinkovite določbe o preprečevanju izogibanja, s čimer bi preprečila, da se olajšave za lastniški kapital ne bodo uporabljale kot orodje za erozijo davčne osnove;

26. ugotavlja, da je lahko za podjetja, ko odločajo o naložbah, učinkovita marginalna davčna stopnja (EMTR) pogosto odločilni dejavnik v kombinaciji s kakovostjo infrastrukture, razpoložljivostjo izobražene in zdrave delovne sile ter nacionalno stabilnostjo⁽¹²⁾; ugotavlja, da obstajajo velike razlike med učinkovitim marginalnimi davčnimi stopnjami v državah članicah; poziva Komisijo, naj preuči, ali katere države članice izkrivljajo konkurenco tako, da umetno znižujejo svojo učinkovito marginalno davčno stopnjo, npr. s pospešenimi časovnimi načrti za amortizacijo ali prilagajanjem odbitka davka za nekatere postavke, ter naj ugotovitve posreduje Parlamentu;

27. ugotavlja, da lahko davčna stališča sicer zagotovijo pravno varnost za podjetja, vendar tudi predstavljajo tveganje za zlorabe, če se z njimi odobri preferenčna davčna obravnava; opozarja pa, da je preprost davčni sistem najbolj zaželen način za vzpostavitev pravne varnosti;

28. pozdravlja dejstvo, da je Komisija pripravljena uporabiti svojo ustavno vlogo za boj proti izkrivljanju konkurence, tako da uporabi pravo konkurence; obžaluje, da so več nedavnih sklepov Komisije v odmevnih primerih v zvezi s konkurenco na področju obdavčevanja razveljavila nacionalna sodišča in Sodišče Evropske unije;

29. poudarja, da lahko davčne spodbude, ki se na davčno odgovoren način uporabljajo za zasebne raziskave in razvoj (npr. z davčnimi dobropisi, večjimi olajšavami ali prilagojenimi načrti za amortizacijo), pomagajo spodbuditi splošne izdatke gospodarstva za raziskave in razvoj, kar ima pogosto pozitivne zunanje učinke; vendar je zaskrbljen, da nekatere vrste davčnih spodbud, kot so posebne ureditve za obdavčitev patentov/intelektualne lastnine zelo malo prispevajo k povečanju izdatkov za raziskave in razvoj in bi lahko dejansko izkrivljale enotni trg, saj spodbujajo preusmerjanje dobička in agresivno davčno načrtovanje; ugotavlja, da bi moral biti namen davčnih spodbud pritegniti naložbe v realni sektor in bi morale zato temeljiti na odhodkih in ne na prihodkih, da jih bi bolje usmerili v dejavnike, ki prispevajo k inovacijam; poziva Komisijo, naj predlaga smernice za davčne spodbude, ki ne izkrivljajo enotnega trga, zlasti tako, da prednostno obravnava spodbude, ki temeljijo na stroških, so časovno omejene, se redno ocenjujejo in ukinejo v primeru, da nimajo pozitivnega učinka, so omejene v geografskem obsegu ter pri katerih gre za delne in ne popolne oprostitve;

30. poudarja, da bo morda potrebna dodatna harmonizacija glede davčnih spodbud za izdatke za raziskave in razvoj; ugotavlja, da je ta bila del prvotnega predloga Komisije o skupni osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb; obžaluje, da to vprašanje ni bilo obravnavano v nedavnem sporočilu o obdavčitvi podjetij za 21. stoletje;

31. ugotavlja, da se pomemben del fiskalne zmogljivosti usmerja prek davčnih spodbud v obliki oprostitev, olajšav, dobropisov, odlogov in znižanih davčnih stopenj; poziva Komisijo, naj oceni vse neučinkovite davčne spodbude in subvencije, zlasti tiste, ki so škodljive za okolje in povzročajo negativna gospodarska izkrivljanja; poziva Komisijo, naj vzpostavi okvir za pregledovanje za davčne spodbude v EU ter naj državam članicam naloži, da morajo objavljati fiskalne stroške davčnih spodbud; poziva države članice, naj izvajajo letne, podrobne in javne analize stroškov in koristi posameznih davčnih določb; meni, da bi lahko takšno davčno gotovost okrepili, če bi si države enako razlagale, katere davčne spodbude niso izkrivlajoče; poziva Komisijo, naj izda smernice za davčne spodbude, ki ne izkrivljajo enotnega trga;

32. poziva države članice, naj se dogovorijo za močno, razumljivo in ambiciozno reformo posrednega obdavčevanja, predvsem za DDV; poudarja, da je zmanjšanje kompleksnosti in birokracije ter ustrezno obravnavanje davčnih goljufij in izogibanju davkom pri DDV bistveno za ohranitev celovitosti enotnega trga;

⁽¹²⁾ World Economic Forum, *The Global Competitiveness Report 2019* (Poročilo o svetovni konkurenčnosti za leto 2019).

torek 15. februarja 2022

33. poziva države članice, naj nadaljujejo reforme davčnih organov, pospešijo digitalizacijo in začnejo izvajati strateške pristope za podporo malim in srednjim podjetjem pri spoštovanju davčnih predpisov ter ugotovijo priložnosti za zmanjšanje bremen; poziva države članice, naj izvajajo trdne in zanesljive reforme kompleksnosti davčnih sistemov, da bi zmanjšale birokracijo, upravno breme in stroške izpolnjevanja obveznosti; želi spomniti, da imata evropsko sodelovanje na tem področju in izmenjava primerov dobre prakse med davčnimi organi visoko dodano vrednost;
34. poziva države članice, naj bolje uporabijo evropski program Fiscalis, da bi izboljšale sodelovanje med davčnimi organi pri njihovih prizadevanjih za reforme; poziva Komisijo, naj v zvezi s tem vzpostavi program izmenjave Erasmus za davčne uradnike, da bi spodbudile uveljavitev primerov dobre prakse;
35. poziva Komisijo, naj spremlja in nadzoruje nove nacionalne davčne reforme ali ukrepe, uvedene kot posledica pandemije covid-19 za ohranitev gospodarstva, zlasti ukrepe, ki niso začasni; poziva države članice, naj izvajajo trajne reforme davčnih sistemov in naj izkoristijo priložnosti, ki jih ponujajo evropski instrumenti, namenjeni podpori gospodarskemu okrevanju; poudarja, da morajo te reforme spoštovati evropski fiskalni okvir; želi spomniti, da bi bilo treba pri izvajanju teh reform v celoti spoštovati nacionalne pristojnosti za davčne zadeve, vendar poudarja, da bi tesno usklajevanje med državami članicami pomenilo znatno dodano vrednost;
36. podpira visoke standarde spoštovanja pravic davčnih zavezancev, zlasti glede zasebnosti in varstva podatkov, ter še posebej za posameznike, pri vseh političnih in zakonodajnih postopkih v zvezi z obdavčevanjem;
37. ugotavlja, da se pri večini nacionalnih postopkov naročanja v državah članicah uporablja najnižja cena kot edino merilo za podelitev javnih naročil; želi spomniti, da je Svet pozval Komisijo, naj premisli, kako obravnavati izkrivljajoče učinke zaradi udeležbe kandidatov z dejavnostmi v jurisdikcijah, ki so uvrščene na seznam EU nekooperativnih jurisdikcij za davčne namene; poziva Komisijo, naj v zvezi s tem ponovno preuči svojo strategijo javnih naročil;

Pregled obdavčitve EU

38. je seznanjen s trenutnim delom Komisije v zvezi s pregledom davkov v EU; priporoča uporabo gospodarskih kazalnikov, ki omogočajo prepoznavanje izkrivljanj enotnega trga, kot so stopnje neposrednih tujih naložb, licenčnine in izplačila obresti; poudarja, da mora ta pregled prispevati k boju proti škodljivi davčni konkurenci; poziva Komisijo, naj ustrezno upošteva znatne izgube javnih prihodkov zaradi nacionalnih davčnih politik, ki olajšujejo izogibanje davkom; se zaveda, da mora biti ta pregled davkov oblikovan kot instrument, ki bo državam članicam pomagal pri izvajanju trdnih in zanesljivih reform na davčnem področju; svari pred uporabo tega pregleda za sramotenje posameznih držav članic, vendar meni, da lahko spodbudi razpravo o potrebnih reformah; spodbuja močno sodelovanje s trenutnimi evropskimi platformami pri oblikovanju tega pregleda; se zaveda, da bi lahko bil ta novi instrument uporaben za postopek evropskega semestra in zlasti za priporočila za posamezne države;

o

o o

39. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.
-